

РЕШЕНИЕ

№ 135

гр. Сливен, 08.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, IV СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Цанка Г. Неделчева

при участието на секретаря Галина Едр. Пенева
като разгледа докладваното от Цанка Г. Неделчева Административно
наказателно дело № 20232230201667 по описа за 2023 година

за да се произнесе съобрази:

Производството е образувано по повод жалба от ЗП И.Ж.К. – гр. К., общ. Сливен, чрез процесуален представител, против НП № 20-2300237 от 22.11.2023 год., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда” - Сливен, с което е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 1500,00 лева на основание чл. 414, ал. 3 от КТ за нарушение на чл. 63, ал. 2 от КТ.

В с.з. жалбоподателят, редовно призован, се явява лично и с процесуален представител, който поддържа жалбата, моли издаденото НП да бъде отменено, алтернативно – да бъде приложена разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН и претендира разноските по делото.

В с.з. административнонаказващият орган, издал обжалваното наказателно постановление, редовно призован, изпраща процесуален представител, който оспорва жалбата, моли издаденото НП да бъде потвърдено и моли да им бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Въз основа на събраните по делото доказателства, преценени в своята съвкупност и по отделно като безпротиворечиви и относими към предмета на делото, съдът намира за установено следното от *фактическа страна*:

На 25.10.2023 год. бил съставен АУАН № 20-2300237 от същата дата против жалбоподателя за това, че при проверка по спазване изискванията на трудовото законодателство на ЗП И.Ж.К., извършена на 12.10.2023 год. във времето от 11,50 часа до 12,15 часа, на място на обект: кравеферма, намираща се в общ. Сливен, гр. К., стопански

двор – изток било установено, че лицето Г. З. Т. предоставя работна сила като общ работник с определено работно време, работно място и трудово възнаграждение, които обстоятелства лицето декларирало в собственоръчно подписана декларация. В акта било посочено, че поради това, че не може да пише, предявената на лицето декларация (попълваща се от работници и служители) била попълнена от служител на Дирекция „Инспекция по труда” – Сливен, като въпросите били прочетени на Г. З. Т. и след вписване на дадените от него отговори той потвърдил, че са вписани вярно и собственоръчно се подписал. В акта било отразено, че на 16.10.2023 год. в Дирекция „Инспекция по труда” – Сливен бил представен двустранно подписан Трудов договор № 9/10.10.2023 год. между Г. З. Т. и ЗП И.Ж.К. и справка за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ с вх. № 20388233021547/12.10.2023 год. с час на регистрацията 14:17:03 часа. В акта било посочено, че било установено, че ЗП И.Ж.К. в качеството си на работодател по смисъла на §1, т.1 от Допълнителните разпоредби на Кодекса на труда е допуснал до работа на 12.10.2023 год. в 12,00 часа лицето Г. З. Т. преди да му предостави копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ, заверено в ТД на НАП. В акта било отразено, че нарушението било извършено на 12.10.2023 год. на място в обекта на контрол, а било установено на 16.10.2023 год. при преглед на представените документи в Дирекция „Инспекция по труда” – Сливен. В акта било посочено, че е нарушена разпоредбата на чл. 63, ал. 2 от Кодекса на труда. Актът бил връчен лично на жалбоподателя на 25.10.2023 год. (л. 12 – 13 от делото).

На 31.10.2023 год. в Дирекция „Инспекция по труда” – Сливен било подадено възражение от жалбоподателя, чрез процесуален представител, в което се оспорвали констатациите по съставения акт и се твърди, че става въпрос за нарушение при условията на чл. 28 от ЗАНН и моли да се прекрати административнонаказателното производство (л. 24 – 25 от делото).

С оглед постъпилото възражение по административнонаказателната преписка били изготвени становища от старши юрисконсулт на Дирекция „Инспекция по труда” – Сливен и от главен инспектор в Дирекция „Инспекция по труда” – Сливен, относно издаването на наказателно постановление и относно извършената проверка на жалбоподателя и (л. 26 – 27 от делото).

Въз основа на съставения АУАН било издадено НП № 20-2300237 от 22.11.2023 год., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда” – Сливен, с което за описаното в акта нарушение било наложено административно наказание „Глоба” в размер на 1500,00 лева на основание чл. 414, ал. 3 от КТ, за нарушение на чл. 63, ал. 2 от КТ. В НП било посочено, че срещу АУАН № 20-2300237 от 25.10.2023 год. е постъпило възражение с вх. № 23118039/31.10.2023 год., но административнонаказващият орган, след като се запознал с писменото възражение, и след като разгледал приложените към преписката писмени доказателства, преценил че не са налице основания за прекратяване на административнонаказателната преписка. В НП било отразено, че нарушението не може да бъде квалифицирано като маловажно, като при определяне на глобата административнонаказващият орган бил взел предвид характера и степента на обществена

опасност на извършеното нарушение и е преценил, че за постигане на специалната и генералната превенция, следвало да наложи глоба в минимален размер от 1500,00 лева на основание чл. 414, ал. 3 от КТ. НП било изпратено за връчване с писмо изх. № 23096633/22.11.2023 год. по описа на Дирекция „Инспекция по труда” – Сливен и връчено чрез обратна разписка на 28.11.2023 год. (л. 10 – 11, л. 14 – 15 от делото).

Горната фактическа обстановка съдът прие за безспорно установена от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Въз основа на нея направи следните **правни изводи**:

Жалбата е процесуално допустима – подадена в законния срок от лице, имащо правен интерес от обжалване, а разгледана по същество е неоснователна.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства, безспорно се установява, че жалбоподателят е допуснал до работа лицето Г. З. Т. преди да му предостави копие от уведомлението, заверено в ТД на НАП. От разпита на актосъставител М. и свидетел Х. се установява, че по време на проверката лицето е работело в кравефермата на жалбоподателя като общ работник. Тази констатация на служителите от Дирекция „Инспекция по труда” – Сливен се потвърждава и от показанията на свидетел Г. З. Т., който в съдебно заседание заявява, че е започнал работа преди датата на проверката, както и че работил там около седмица след проверката. Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 2 от КТ, работодателят няма право да допуска до работа работника или служителя, преди да му предостави документите по ал. 1, т.е. екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни, и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ, заверено от Териториалната дирекция на Националната агенция за приходите. Безспорно е установено, че лицето Г. З. Т. е предоставял работна сила в обекта на жалбоподателя без да му е връчено процесното уведомление. Видно от приложените по делото писмени доказателства проверката е извършена на 12.10.2023 год. във времето от 11,50 часа до 12,15 часа, а уведомлението е регистрирано в ТД на НАП на 12.10.2024 год. в 14:17:03 часа, т.е. след извършване на проверката. С оглед на което съдът намира, че жалбоподателят е извършил нарушение на чл. 63, ал. 2 от КТ, поради което същият следва да понесе предвидената в чл. 414, ал. 3 от КТ отговорност.

Искането на процесуалния представител на жалбоподателя за приложение на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, респ. на чл. 415в от КТ е неоснователно, тъй като съгласно разпоредбата на 415в, ал. 2 от КТ не са маловажни нарушенията на чл. 63, ал. 2 от КТ.

Съдът не констатира нарушения на процедурата, както при съставяне на акта, така и при издаване на НП. И съставеният акт и издаденото въз основа на него НП съдържат всички необходими реквизити по ЗАНН. В акта точно е описано извършеното от жалбоподателя нарушение и обстоятелствата, при което е извършено.

Размерът на наложеното на жалбоподателя наказание е в предвидения от закона минимален размер и отговаря в пълна степен на допуснатото нарушение. Ето защо съдът намира, че следва да потвърди атакуваното НП като законосъобразно и обосновано.

В настоящия случай своевременно се явява искането на въззиваемата страна за

присъждане на разноски във вид на юрисконсултско възнаграждение и същите следва да се възложат в тежест на жалбоподателя. Съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН в полза на учредението или организацията, чийто орган е издал акта по чл. 58д, се присъжда и възнаграждение в размер на, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование. В ал. 5 на чл. 63д от ЗАНН е посочено, че в случаите по ал. 3 и 4 размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Разпоредбата на чл. 37, ал. 1 от ЗПП предвижда, че заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП, а съгласно разпоредбата на чл. 27е от НЗПП възнаграждението за защита в производствата по ЗАНН е от 80,00 до 150,00 лева. С оглед гореизложеното съдът намира, че следва да определи юрисконсултското възнаграждение в размер на 80,00 лева.

Предвид гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 20-2300237 от 22.11.2023 год., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда” - Сливен, с което на ЗП И.Ж.К. – гр. К., общ. Сливен, е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 1500,00 лева на основание чл. 414, ал. 3 от КТ за нарушение на чл. 63, ал. 2 от КТ, като ЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

ОСЪЖДА ЗП И.Ж.К. – гр. К., общ. Сливен с ЕИК ***, да заплати в полза на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда” разноски в размер на 80,00 (осемдесет) лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение.**

Решението подлежи на касационно обжалване пред СлАС в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Сливен: _____